

Вітряна віспа

Вітряна віспа (вітрянка) — це високоінфекційне гостре вірусне захворювання, що переважно вражає дітей. Характеризується помірною загальною інтоксикацією і плямисто-папульно-вериккульозним висипом на шкірі та слизових оболонках.

Причини вітряної віспи Збудником є вірус вітряної віспи та оперізувального герпесу. Основним джерелом інфекції є хворий на вітряну віспу. Хвора людина стає небезпечною для інших в останні 10 днів інкубаційного періоду і перші 5–7 днів з моменту появи висипу.

Шляхи передавання вітряної віспи Механізм передавання збудника —

краплинний. Незважаючи на слабку стійкість вірусів у довкіллі, доведено можливість їх поширення за межі кімнати, де перебуває хворий. Таким чином, імовірність зараження може поширюватися на всіх, хто перебуває у будівлі. Вітряна віспа — типова дитяча інфекція. Новонароджені до двох місяців мають пасивний материнський імунітет. З трьох місяців вони стають

сприйнятливими до інфекції. Захворюваність найчастіше спорадична. Трапляються спалахи вітряної віспи, зокрема у дитячих дошкільних закладах, школах і лікарнях. Після перенесеної інфекції залишається тривалий імунітет. Повторні захворювання бувають рідко.

Симптоми вітряної віспи Інкубаційний період під час вітряної віспи триває від 11 до 21 дня, найчастіше близько 14 днів. Характерні симптоми загальної інтоксикації: нездужання, втрата апетиту, субфебрильна температура тіла тощо. На такому тлі або й без будь-яких передвісників на шкірі з'являються висипання, що часто супроводжуються підвищенням температури тіла. Перші елементи висипу можуть з'явитися за нормальної температури тіла. Висипка локалізується на обличчі, волосистій частині голови, тулубі та кінцівках. У разі інтенсивного висипу його елементи можна знайти на долонях

та підошвах. Після стадії плям і дрібної папули висип швидко перетворюється на характерні для вітряної віспи пухирці. Деякі плями зникають, папули розсмоктуються, не дійшовши до стадії везикули. Везикули швидко підсихають через 1–3 дні. На їхньому місці утворюються бурі кірочки, які відпадають через 1–3 тижні. Висип

під час вітряної віспи з'являється протягом кількох днів, тому для нього характерна поліморфність. У деяких хворих одночасно з висипом на шкірі з'являються й висипки на слизових оболонках порожнини рота, носоглотки, гортані, статевих органах та в інших місцях. Це енантема, характерним елементом якої є пухирець. Енантема може випереджати висипання на шкірі. Одночасно з підсиханням елементів висипу знижується температура тіла і поліпшується загальний стан хворого. Перебіг вітряної віспи здебільшого легкий. Специфічні ускладнення (менінгоенцефаліт, пневмонія) трапляються рідко. Ускладнення можуть бути і внаслідок приєднання бактеріальної інфекції. У 1 із 50 випадків захворювання на вітряну віспу бувають ускладнення, серед яких найбільш тяжкими є пневмонія та енцефаліт.

Лікування вітряної віспи Лікування вітряної віспи полягає у дотриманні постільного режиму протягом усього періоду висипання, запобіганні вторинній інфекції. Рот треба полоскати дезінфекційним засобом. За показаннями застосовують симптоматичні засоби: анальгетики, жарознижувальні, здійснюють детоксикацію. У разі тяжких форм недуги та розвитку гнійних ускладнень призначають антибіотики. Після одужання рекомендують провести період реконвалесценції (10–14 днів) удома. Вітряна віспа частково знижує імунітет.

Профілактика вітряної віспи Відповідно до розділу III «Рекомендовані щеплення» наказу МОЗ України від 16.09.2011 № 595 «Про порядок проведення профілактичних щеплень в Україні та контроль якості й обігу медичних імунобіологічних препаратів (із змінами, внесеними наказами МОЗ [від 11.08.2014 № 551](#), [від 26.09.2016 № 996](#), [від 18.05.2018 № 947](#), [від 23.04.2019 № 958](#)) з метою профілактики вітряної віспи.

Джерело інформації: офіційний сайт «Центр громадського здоров'я МОЗ України.»

